

РЕШЕНИЕ

№ 4661

гр. София, 13.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.07.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5543** по описа за **2021** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. Н. Л., в качеството му на управител на [фирма], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, ап.3, чрез адв. С. Б. от САК, срещу Решение от 26.02.2021 г., постановено по нахд № 18702/2019 г. по описа на Софийски районен съд, 101-ви състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) Серия К № 1537406 от 19.03.2017 г., издаден от СДВР, относно наложено на касатора административно наказание „глоба“ в размер на 600 лева на осн. чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Касаторът счита обжалваното решение за неправилно като постановено в нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Излага съображения за съществен порок в административно-наказателното производство поради липса на доказателства за обозначаване на мястото на проверката и използване на техническото средство за скорост. Визира нарушение на чл.7, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. на МВР за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства за контрол на правилата за движение (Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г.), според който местата за контрол с АТСС се обозначават с пътен знак Е24. В тази връзка сочи, че по делото не е представена

справка от Столична община относно организацията на движението в района на контрол. Навежда аргументи от разпоредбата на чл.11, ал.2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., според която за нарушения, установени с мобилни АТСС във време на движение, ЕФ не се издават. Поддържа, че съставеният протокол не отговаря на изискванията на чл.165, ал.3 от ЗДвП и чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., тъй като не съдържа информация кое лице е приело протокола, съхранило записите в паметта му в компютърна конфигурация, структурно звено и т.н. В протокола липсвала информация, дали АТСС е работило на мястото за контрол или в движение или е било разположено временно на участък от пътя. Предвид изложеното счита, че нарушението не е установено в съответствие с действащите правни норми по използване на мобилни АТСС, поради което ЕФ е издаден при неправилно приложение на закона, респ. е следвало да бъде издадено наказателно постановление (НП) по ЗАНН. Претендира за отмяна на решението на СРС и по същество на спора – за отмяна на НП, алтернативно – за връщане на делото на друг състав на СРС за изискване на справка от Столична община – Дирекция „Управление и анализ на трафика“ относно организацията на движение в района на контрол.

Ответникът по касация - Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) - отдел "Пътна полиция" (ПП), редовно призван, не изпраща представител в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Със съдебно решение от 26.02.2021 г., постановено по нахд № 18702/2019 г. СРС, 101-ви състав, е потвърдил електронен фиш К № 1537406 от 19.03.2017 г., издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лева на осн. чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на В. И. З., осъществил видеоконтрола на 19.03.2017 г., както и писмените доказателства от административно-наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при издаване на ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения. Като е съобразил легалната дефиниция по пар.6, т.63 от ДР на ЗДвП за «електронен фиш» и неговите реквизити по чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП, е приел, че атакуваният ЕФ съдържа изискуемите реквизити и е издаден при спазване на законовата процедура. Намерил е за осъществен от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 182, ал. 1, т. 5, вр. чл.21, ал.1 ЗДвП, тъй като нарушението е установено с мобилна система за видеоконтрол тип TFR1-M, с радар № 614, монтирана в служебен автомобил на МВР, която е вписана в регистъра на одобрените за използване уреди за измерване под № 10.02.4835 и е преминала успешно последваща проверка. Приел е, че пътният участък е бил сигнализиран с допълнителен пътен знак Е24.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като

следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 101-ти състав е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Настоящата касационна инстанция възприема съобразно чл.220 АПК правилно установените от първостепенния съд факти: На 19.03.2017 г. спрямо С. Н. Л., в качеството му на управител на [фирма], ЕИК[ЕИК], е издаден ЕФ Серия К № 1537406 от СДВР, за това, че на същата дата, в 12:59 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], срещу фирма „П.“, управлявал лек автомобил марка „А. А6“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], като се движел със скорост от 92 км/ч при ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч за населено място и допълнителен пътен знак Е24. Скоростта на МПС била измерена с техническо средство – мобилна система за видеоконтрол тип TFR1-M, радар № 614, монтирана в служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС]. Системата била въведена в експлоатация от екип на ОПП-СДВР в състав младши автоконтрольори В. З. и Б. М., а измерването било извършено в периода от 09:02 часа до 16:07 часа съгласно приложен протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта. Преминавайки в района на контрол, посоченият собствен на [фирма] лек автомобил се движел със скорост от 92 км/ч, при максимално разрешена в рамките на населените места скорост от 50 км/ч. Скоростта на движение на моторното превозно средство била установена с посоченото по-горе техническо средство, чрез изготвяне на видеозапис с пореден № 7044, като кадри от видеоклипа били отразени на хартиен носител чрез изготвяне на четири броя фотоснимки, отразяващи дата, точен час, скорост (95 км/ч) и регистрационен номер на превозното средство.

Въззивният съд правилно е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на оспорения от санкционираното лице електронен фиш. От приобщените по делото писмени доказателства става ясно, че автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта "TRF-1M", номер 614, е преминало проверка за изправност на 08.03.2017 г., като резултатите от същата са отразени в протокол № 7-38-17. Обосновано решаващият съд е приел, че към датата на контрола, същото е технически изправно и притежава удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 на Български институт по метрология, със срок на валидност до 24.02.2020 г.

Противно на твърденията в касационната жалба, при осъществения на 19.03.2017 г. чрез него контрол върху скоростта на движение на превозните средства са спазени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Съгласно чл.10, ал.1 от Наредбата за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложението. Протоколът по ал. 1 се попълва при всяка смяна на мястото/участъка за контрол, като при контрол във време на движение с мобилно АТСС се отбелязва началото и краят на контролирания участък (чл.10, ал.2 от Наредбата). Съдържащият се в преписката протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта е съставен на бланка – приложение към

чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. и съдържа визираните реквизити – точно място, на което се осъществява измерването, начален и краен час на измерването, дата и работната смяна на екипа от СДВР-ОПП, обслужващ служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] , брой и номера на заснетите клипове. Същият е подписан от служителите на ОПП-СДВР в работна смяна и лицето, което е приело и свалило клиповете на 20.03.2017 г. Правилно въз основа на изложеното районният съд е приел, че са изпълнени разпоредбите на чл.10, ал.1 и ал.2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г.

Визираната от касатора за нарушена норма на чл.11, ал.2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. касае единствено случаите на контрол, осъществен във време на движение на служебните автомобили, движещи се в пътнотранспортния поток. Това следва от граматическото (мобилни АТСС във време на движение) и систематично тълкуване на нормата – след ал.1, която урежда служебни автомобили или мотоциклети, движещи се в пътнотранспортния поток или работещи на място за контрол. Процесният случай, касае служебен автомобил, който е работил на място. Начинът на монтиране и работа на техническото средство подробно са разяснени от свидетеля В. И. З., чиито показания правилно са съобразени от районния съд като последователни, логични и съответстващи на писмените доказателства от административно-наказателната преписка.

Неоснователно е и възражението на касатора за липса на поставен пътен знак Е24. Последният е ясно видим и различим на първата снимка № 7020, направена от контролните органи на 19.03.2017 г. в 09:02 часа, която е отбелязана в протокола по чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. и представена с административно-наказателната преписка. Искането на касатора за връщане на делото за изискване на допълнителна справка и схема на разположение на пътните знаци от Столична община – Дирекция „Управление и анализ на трафика“ не би допринесло да изясняване на спора, поради което не навежда на извод за допуснато от решаващия съд съществено процесуално нарушение. Това е така, тъй като се касае за хипотезата на чл.7, ал.2, изр.2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. - мястото на контрол е обозначено с преносим пътен знак Е24, разположението на който е документирано със снимка. По тези съображения не е допуснато визираното в касационната жалба нарушение на чл.7, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. и зоната за контрол е била предварително означена чрез поставяне на преносим пътен знак Е24.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган, на нарушителя се издава ЕФ за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. В конкретния случай, правилно СРС е приел, че обжалваният ЕФ съдържа всички изброени по-горе и изискуеми по закон реквизити. Нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на изискванията към съдържанието на ЕФ и съответно има приоритет пред общите норми от ЗАНН, въвеждащи реквизитите на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателното постановление (НП). Легалната дефиниция на

понятието „електронен фиш“ се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН като е възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП (редакция към датата на извършване на нарушението, която е преди Д.в. бр.54/05.07.2017 г.). Ето защо доводите на касатора от редакция на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. (Д.в. бр.6 от 16.01.2018 г.) са изцяло неотносими.

От всички приложени доказателства по делото по безспорен начин се установява извършването на вмененото нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 5, вр. чл.21, ал.1 ЗДвП, както правилно е приел районният съд. Извършилото нарушение лице е идентифицирано по безспорен начин, тъй като отговорността е предвидена за лицето по чл.188, ал.2 ЗДвП – законния представител на собственика на автомобила – юридическо лице. Електронен фиш Серия К № 1537406 от 19.03.2017 г. на СДВР е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като съдържа всички задължителни реквизити, изброени в разпоредба, както и при стриктно спазване уредената в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. процедура (редакция към момента на нарушението).

Като е достигнал до идентични правни изводи районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона. Не са допуснати визираните в касационната жалба нарушения.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 1 и, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, XVIII-и касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 26.02.2021 г., постановено по нахд № 18702/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.